

Högra slingans runor äro: **-ispi : af-**, som tillhört orden **-[r]ēspi æf[tir]** 'reste efter'.
 Av r. 1 **i** är foten borta; av r. 6, som förmodligen varit **f**, finnes blott 5 cm. av staven nedifrån.

I vänstra slingan finnas blott delar av två runstavar, den ena 6 cm, den andra 2 cm nedifrån.

109. Frössle, Kärna sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVI. Fig. 4.

Litteratur: W. 89; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.* h. 1, s. 23, teckning; *Reseber.*; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 27, teckning.

Enligt C. F. Nordenskjöld upptogs runstenen 1859 från bottnen av en dyngstad, inlades sedermera i en stenmur nära dammen vid Frössle frälsegård, var vid mitt besök 1888 rest men fallfärdig, stödd mot en gärdesgård, och inflyttades i parken vid Lagerlunda, där han står på en liten kulle på gårdsplanen, söder om byggnaden, väster om inkörsvägen.

Ämnet är gneis. Höjden efter korset är 1,65 m, efter vänstra sidan 1,75 m, bredden över korset 1,08 m. Ristningen är tydlig.

På **p i rispi** utgår bistaven nästan från stavens topp. På **f i eftir** utgår nedre bistaven från foten av staven; på **t** räcker icke staven upp till övre slinglinien, vardera bistaven är huggen för sig och skild från staven; på **r** är toppen 1,5 cm under övre slinglinien. I **onut** är övre bistaven skild från staven genom en kort mellanbalk, sådana skilja ock de tre strecken på **s i sin**. Alla **s** äro vändrunor.

Inskriften är följande:

· smiþr · rispi · stin · eftir · onut · sun · sin ·
 5 10 15 20 25

Namnet *Smidr* förekommer även Öl. 28 Gårdby, troligen ock, ristat **simiþr**, L. 897 Ösby, samt som tillnamn ofta på Gottland. Jfr Lundgren, *Personnamn*. Namnet är ock isl., norskt och danskt.

Översättning: Smed reste stenen efter Anund, sin son.

110. Lagerlunda, Kärna sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVII. Fig. 1.

Litteratur: W. 90; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.*, h. 1, s. 22, teckning; *Reseberättelse* 1870, s. 27, teckn. pl. II; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 27, teckn.

C. F. Nordenskjöld uppgiver, att stenen anträffats c. 1860 vid omgrävning av en gammal trädskola 2,5 fot (74 cm) djupt under jordytan. Stycket utgjorde sedan ett slags

bordskiva, uppburen av en grövre trästolpe uti trädgården öster om stora byggnaden, men ligger nu i parken väster om manbyggnaden.

Ämnet är grovkornig granit. Höjden är 86 cm, bredden vid nedre toppslingan likaledes 86 cm. Slingans bredd är 19 cm.

Stenen har varit korstecknad, men korsets sträckning kan nu ej utrönas på grund av vittring.

Endast stenens toppslinga är i behåll. Före **iftir** finnes nedre delen av två stavar, den första 6 cm, den andra 8,5 cm nedifrån, samt en punkt, som kanske sitter för högt att vara nedre punkt i ett kolon, vilket ock gäller om punkten efter **sina**. I **sina** är **s** vändruna. Sista runan 16 är 8 cm av en stav nedifrån och spetsen av en bistav 3 cm och synes hava varit **h**, varmed alltså den ena sonens namn börjat, ty bistaven har en annan riktning än hos **a**.

Inskriften är alltså följande:

- - . **iftir** : **sun**⁵ i : **sina**¹⁰ . **h**¹⁵

Översättning: — efter sina söner, H—.

111. Landeryds kyrka, Hanekinds hd.

Pl. XXXVII. Fig. 2.

Litteratur: B. 854; L. 1131; W. 72; Peringskiöld, *Mon. VII, Vita Theoderici*, p. 483; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 228; P. A. Säve, *ATS*. 2, s. 116, *Reseber.* 1862, s. 79; C. F. Nordenskiöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.* 1, s. 37; *Reseber.* 1871, s. 86, teckn.; G. Stephens, *On Scandinavian Runic Stones which speak of Knut the Great*, s. 12; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 32, teckn.

Runstenen är inmurad i södra tornmuren av Landeryds kyrka; nedre kanten är vid toppen 11 cm, vid mitten c. 9 cm och vid foten c. 8 cm. från marken. Denna plats intogs redan enligt B. 854 och Peringskiöld.

Ämnet är gnejs. Stenens längd över den punkt, där korsets fot och ormens nos sammanträffa, är 2,6 m, bredden vid samma punkt 1,30 m. Stenen är ungefär jämbred.

Ristningen är synnerligen tydlig och i allmänhet väl bibehållen, så att intet ställe är tvivelaktigt.

Inskriften börjar med en punkt framför namnet **uirika**, vars **u** har form av en likbent triangel med avskuren topp och vänstra basvinkel. Efter kolon följer **resti**, vars konsonanter äro skadade genom avflagnings, på **r** toppen, staven något nedom mitten och bistavens nedre knä, på **s** övre staven upptill efter större delen av sin längd, hela mellanstrecket och nedre stavens spets, **t** är nästan borta. I **stan** är nästan hela **s** avflagat och av **t** äro blott stavens mitt och nedre ända samt bistavarnes spetsar alldeles i behåll. I **eftir** är **t** litet, tydligen avglömt och efteråt insatt mellan de båda närstående runorna. I **brupur** äro bistavarne på **b** skilda åt en halv cm på mitten av staven. Framför och